

ουρά

ουρά, η, ουσ. [<αρχ. ούρά], η ουρά. **1.** το τελευταίο σημείο, το σημείο κατάληξης: «έκοψα λίγο τις ουρές των μαλλιών μου, γιατί είχαν κάνει ψαλίδα || η ουρά του κομήτη || η ουρά του αεροπλάνου». **2.** η τελευταία σειρά προσώπων ή πραγμάτων σε αντιδιαστολή προς την αρχή, την κεφαλή: «η κεφαλή της πορείας περνούσε μπροστά απ' τ' αμερικάνικο προξενείο και η ουρά τρία χιλιόμετρα μακριά || η τάδε ομάδα βρίσκεται στην ουρά του βαθμολογικού πίνακα». **3.** λέγεται για άτομο που ακολουθεί πιστά κάποιον, που είναι πειθήνιο όργανό του: «απ' τη μέρα που τη γνώρισε, έχει γίνει η ουρά της || επειδή είναι πλούσιος, έχει γίνει η ουρά του». **4.** σειρά ανθρώπων που στέκονται με τάξη ο ένας πίσω από τον άλλον και περιμένουν για τον ίδιο σκοπό: «στάθηκε στην ουρά για να βγάλει εισιτήριο». (Λαϊκό τραγούδι: *την εβρήκα στο Χαϊδάρι δυο σκαλάκια, κόκκινο φως ένα τσουρμιο δώδεκα φαντάρια ουρά στην πόρτα, έρωτας στυφός*). **5.** ισχύει και για πράγματα: «λόγω των έργων που γίνονται στην εθνική οδό, στο σημείο εκείνο υπάρχει πάντα μεγάλη ουρά από αυτοκίνητα». Παρομοίωση με το μακρύ και λεπτό σχήμα της ουράς του ζώου. Υποκορ. **ουρίτσα, η** (βλ. λ.). (Ακολουθούν 53 φρ.)

- αλόγου ουρά, βλ. λ. [άλογο](#).

- αν δεν κουνήσει η σκύλα την ουρά της, δεν πάνε τα σκυλιά κοντά της, βλ. λ. [σκύλα](#).

- βάζει παντού την ουρά του ή βάζει την ουρά του παντού, βλ. φρ. *χώνει παντού την ουρά του*.

- βάζω την ουρά στα σκέλια ή βάζω την ουρά στα σκέλια μου ή βάζω την ουρά ανάμεσα στα σκέλια (μου) ή βάζω την ουρά κάτω απ' τα σκέλια (μου) (*ενν. και φεύγω*), φεύγω, αποχωρώ, υποχωρώ από κάπου ντροπιασμένος ή φοβισμένος: «μόλις τον αποπήρε ο πατέρας του, έβαλε την ουρά στα σκέλια του και μην τον είδατε || μόλις τον αγρίεψε ο άλλος, έβαλε στην ουρά ανάμεσα στα σκέλια και δεν είπε κουβέντα». Από την εικόνα του σκύλου, που, όταν τον μαλώσει το αφεντικό του, φεύγει βάζοντας την ουρά ανάμεσα στα σκέλια του.

- βγάζει λεφτά με ουρά, βλ. λ. [λεφτά](#).

- βγάζει λίρα με ουρά ή βγάζει λίρες με ουρά, βλ. λ. [λίρα](#).

- βγάζει παρά με ουρά ή βγάζει παράδες με ουρά, βλ. λ. *παράς*.

- βγάζει χρήμα με ουρά, βλ. λ. [χρήμα](#).

- βγάζω την ουρά μου απ' έξω, **α.** αποχωρώ, παύω να συμμετέχω σε κάποια υπόθεση, γιατί αντιλαμβάνομαι πως αρχίζει να δυσκολεύει, πως ξεφεύγει από τα όρια της νομιμότητας, ή γιατί αντιλαμβάνομαι πως δε θα αποκομίσω τα οφέλη που υπολόγιζα: «απ' τη στιγμή που δέχτηκαν να πάρει μέρος στη δουλειά κι ο τάδε που είναι γνωστός απατεώνας, έβγαλα την ουρά μου απ' έξω || μόλις έπεσε η δουλειά, έβγαλα την ουρά μου απ' έξω και διέλυσα το συνεταιρισμό». **β.** αρνούμαι τις ευθύνες μου, τη συμμετοχή μου σε κάποια επιλήσιμη πράξη, κάνω πως δεν ξέρω τίποτα: «μη βγάζεις την ουρά σου απ' έξω, γιατί, όσο φταίω εγώ, άλλο τόσο φταίς κι εσύ».

- γάιδαρος με ουρά, βλ. λ. [γάιδαρος](#).

- γίνεται ουρά, λέγεται για πλήθος ανθρώπων που στέκονται ο ένας πίσω από τον άλλον με τάξη, περιμένοντας για τον ίδιο σκοπό: «πού γίνεται ουρά για να βγάλουμε εισιτήριο;».

- έβαλε ο διάβολος την ουρά του, βλ. λ. [διάβολος](#).

- εγώ το λέω του σκύλου μου κι ο σκύλος της ουράς του, βλ. λ. *σκύλος*.

- είναι ουρά μου, βλ. φρ. *τον έχω ουρά μου*.

- εκείνος που κρατάει τον αετό απ' την ουρά και τη γυναίκα απ' το λόγο της, δεν κρατάει τίποτα, βλ. λ. [γυναίκα](#).

- έπιασε το χέλι απ' την ουρά, βλ. λ. [χέλι](#).
- έφυγε με την ουρά στα σκέλια, αποχώρησε, υποχώρησε από κάπου ντροπιασμένος ή φοβισμένος: «μόλις ο άλλος αποκάλυψε μπροστά σ' όλους ποιος ήταν το καρφί, ο δικός σου έφυγε με την ουρά στα σκέλια || μόλις τον αγρίεψε ο δικός, έφυγε ο τύπος με την ουρά στα σκέλια».
- έχει κομμένη την ουρά του, έχει χάσει την ισχύ του, το θράσος του, την αλαζονεία του: «απ' τη μέρα που έχασε την περιουσία του, έχει κομμένη την ουρά του». Αναφορά στην αλεπού του αισώπειου μύθου.
- έχει λεφτά με ουρά, βλ. λ. [λεφτά](#).
- έχει λίρα με ουρά ή έχει λίρες με ουρά, βλ. λ. [λίρα](#).
- έχει ουρά, υπάρχει πλήθος ανθρώπων, που στέκονται ο ένας πίσω από τον άλλον με τάξη, περιμένοντας για τον ίδιο σκοπό: «στο ταμείο του σουπερ μάρκετ έχει ουρά».
- έχει παντού την ουρά του ή έχει την ουρά του παντού, βλ. συνηθέστ. *χώνει παντού την ουρά του*.
- έχει παρά με ουρά ή έχει παράδες με ουρά, βλ. λ. παράς.
- έχει χρήμα με ουρά, βλ. λ. [χρήμα](#).
- έχει ψείρα με ουρά ή έχει ψείρες με ουρά, βλ. λ. [ψείρα](#).
- έχω μαζεμένη την ουρά μου, ενεργώ με διακριτικότητα: «κάθε φορά που έρχεται ο διευθυντής στο γραφείο μου, έχω μαζεμένη την ουρά μου».
- η γάτα με τις εννιά ουρές, βλ. λ. [γάτα](#).
- η ουρά έμεινε, συγκοπή της φρ. *φάγαμε το βόδι κι απόμεινε η ουρά*: «έλα, κάνε ακόμα λίγο υπομονή, η ουρά έμεινε».
- κάνουν ουρά, βλ. φρ. *περιμένουν ουρά*.
- κάνω ουρά, στέκομαι με τάξη πίσω από άλλους ανθρώπους που περιμένουν για τον ίδιο σκοπό: «αν δεν κάνετε ουρά, δε θα πάρει κανένας σας εισιτήριο».
- κουνάει την ουρά της, η γυναίκα για την οποία γίνεται λόγος, προκαλεί τους άντρες ερωτικά, τα θέλει: «μόλις δει κανένα ομορφόπαιδο, κουνάει την ουρά της». Από την εικόνα του σκύλου, που, όταν θέλει χάρδια, πηγαίνει κοντά στο αφεντικό του και κουνάει παιχνιδιάρικα την ουρά του.
- κουνάει την ουρά του, επιδιώκει κάτι πάρα πολύ, το επιθυμεί ή το προκαλεί: «απ' ό,τι ξέρω, αυτός ο τύπος κουνάει την ουρά του για καβγά».
- κυνηγάει την ουρά του, ματαιοπονεί: «ξεκίνησε να φτιάξει χωρίς φράγκο επιχείρηση και μου φαίνεται πως κυνηγάει την ουρά του». Από την εικόνα του σκύλου που προσπαθεί να δαγκώσει την ουρά του.
- μαζεύω την ουρά στα σκέλια ή μαζεύω την ουρά στα σκέλια μου, βλ. συνηθέστ. *βάζω την ουρά στα σκέλια*.
- μη στάξει η ουρά του γαϊδάρου, λέγεται στις περιπτώσεις που ασχολείται κάποιος με δευτερεύοντα πράγματα, ενώ υπάρχουν άλλα που είναι πολύ ουσιαστικά, ή λέγεται στις περιπτώσεις που μας παρουσιάζουν κάτι ως σημαντικό, ενώ στην πραγματικότητα δεν είναι. Συνήθως της φρ. προτάσσεται το *σιγά*.
- μη στάξει η ουρά του ποντικιού, βλ. συνηθέστ. *μη στάξει η ουρά του γαϊδάρου*.

- μου 'γινε ουρά, βλ. φρ. του έχω ουρά μου·
- περιμένουν στην ουρά, λέγεται στην περίπτωση που πολλοί άνθρωποι περιμένουν για τον ίδιο σκοπό υπομονετικά ο ένας πίσω από τον άλλον: «οι θεατές περιμένουν ουρά για να βγάλουν εισιτήριο». (Λαϊκό τραγούδι: τώρα όμως στα πενήντα καλοστέκεις μια χαρά και για χάρη σου οι γυναίκες σε **περιμένουν στην ουρά**)·
- πιάνεται απ' την ουρά του βοδιού και δε βλέπει το βόδι, βλ. λ. [βόδι](#)·
- πίσω είναι τα φίδια με τις ουρές, βλ. λ. [φίδι](#)·
- πίσω έχει η αχλάδα την ουρά, βλ. λ. [αχλάδα](#)·
- στην ουρά! απειλητικό ή προτρεπτικό επιφώνημα σε κάποιον να σταθεί πίσω από τον τελευταίο μιας σειράς ανθρώπων που περιμένουν με τάξη για τον ίδιο σκοπό, ενώ αυτός επιχειρεί να τους υποσκελίσει·
- στην ουρά, **α.** στους τελευταίους, στο τέλος μιας σειράς προσώπων ή πραγμάτων: «αυτό που ψάχνεις τον είδα στην ουρά της πορείας || η ομάδα μας βρίσκεται στην ουρά του βαθμολογικού πίνακα». **β.** ο ένας πίσω από τον άλλον περιμένοντας με τάξη για τον ίδιο σκοπό: «οι φίλαθλοι στην ουρά, αγωνιούσαν να φτάσουν στα εκδοτήρια του σταδίου για ν' αποκτήσουν το πολυπόθητο εισιτήριο του αγώνα». (Τραγούδι: κι από την πρώτη τη βραδιά, τα παλικάρια **στην ουρά**, κρατούν σφιχτά πέντ' έξι τάλιρα σωστά)·
- τα κάνει με ουρές και με κεφάλια, βλ. λ. [κεφάλι](#)·
- το έξυπνο πουλί απ' την ουρά πιάνεται, βλ. λ. [πουλί](#)·
- τον έχω ουρά μου, με ακολουθεί συνεχώς όπου και αν πηγαίνω, δεν ξεκολλάει από πίσω μου, από κοντά μου: «απ' τη μέρα που τον γνώρισα, τον έχω ουρά μου και δεν μπορώ να κάνω βήμα χωρίς αυτόν»·
- του γαϊδάρου η ουρά είναι πιο βαριά απ' το γάιδαρο, βλ. λ. [γάιδαρος](#)·
- τραβώ την ουρά μου, βλ. φρ. βγάζω την ουρά μου απ' έξω·
- φάγαμε το βόδι κι απόμεινε η ουρά, βλ. λ. [βόδι](#)·
- φάγαμε το γάιδαρο κι απόμεινε η ουρά, βλ. λ. [γάιδαρος](#)·
- χώνει παντού την ουρά του ή χώνει την ουρά του παντού, ανακατεύεται, επεμβαίνει απρόσκλητος σε υποθέσεις που δεν τον αφορούν: «του το 'χω πει χίλιες φορές να μη χώνει παντού την ουρά του, γιατί γίνεται ενοχλητικός». Συνών. χώνει παντού τη μούρη του / χώνει παντού τη μύτη του·
- χώνει την ουρά του (κάπου), επεμβαίνει κάπου χωρίς να του ζητηθεί: «εσύ τι ενδιαφέρεσαι και χώνεις την ουρά σου;»·
- ψέμα με ουρά ή ψέματα με ουρά, βλ. λ. [ψέμα](#)·